

D 34/99

Förevarande beslut grundas på vad som framkommit vid Revisorsnämndens (RN:s) granskning av godkände revisorn A-son samt på en anmälan från en revisionsklients borgenär (dnr 1996-330) och på en underrättelse från Skattemyndigheten i X län (dnr 1996-443).

A-sons oberoende som revisor m.m.

Som ett led i utredningen har RN i mars 1998 besökt A-son i syfte att undersöka hur han bedriver sin verksamhet. RN har även begärt in och granskat delar av hans revisionsdokumentation. Av den promemoria som upprättades efter RN:s besök framgår bland annat följande. A-son erhöll godkännande som revisor den 1 december 1985. Han utövar sin verksamhet i den av honom ägda revisionsbyrå Y AB, där han själv är den ende anställda. Vid tiden för RN:s besök hade A-son ca 180 verksamma klienter. De flesta klienter är mindre företag. A-son använder sig av assistenter i sitt revisionsarbete. Assistenterna är anställda hos en annan revisionsbyrå, dvs. deras uppdrag åt A-son är en form av konsultuppdrag. Det har framkommit att A-son är vald revisor i den revisionsbyrå som han anlitar för assistenthjälp. – Vidare har det framgått genom skattemyndighetens underrättelse att A-son är vald revisor i tre bolag, varav en revisionsbyrå, vilkas ägare är en auktoriserad revisor som är vald revisor i A-sons egen revisionsbyrå. Dessutom har skattemyndigheten uppgett att A-son är delägare i ett aktiebolag, bolaget A, och pekat på vissa förhållanden rörande detta bolag (se vidare under rubriken 'Bolaget A').

A-son har anfört följande. Han anlitar assistenter i sitt revisionsarbete. Vid sin revision arbetar han utan revisionsplan och tidsplanering eftersom hans uppdrag till största delen består av små bolag. Hans revision skall emellertid belysa att bolagen redovisar riktigt, att de inte driver rörelsefrämmande verksamhet samt att hänsyn tagits till väsentlighet och risk. Speciellt granskas att uppbörd och momsredovisning sker i rätt tid. Vad gäller det förhållandet att han är vald revisor i den revisionsbyrå som han anlitar för assistenthjälp avser han att avsäga sig ifrågavarande revisionsuppdrag. – Beträffande det av skattemyndigheten påtalade förhållandet att han varit vald revisor i den revisionsbyrå, vars ägare är vald revisor i hans egen revisionsbyrå, så varade det förhållandet endast en kort tid och A-son genomförde aldrig någon revision. Beträffande de två andra bolag som hade denne revisor som ägare hade A-son, vid tidpunkten för skattemyndighetens underrättelse i april 1996, nyligen registrerats som vald revisor i dessa. De bolagen blev kort tid därefter, i juni samma år, föremål för förenklat likvidationsförfarande.

Vid RN:s kontroll med Patent- och registreringsverket (PRV) den 4 oktober 1999 kvarstod A-son fortfarande som vald revisor i den revisionsbyrå som han anlitar för assistenthjälp.

RN gör följande bedömning.

En förutsättning för att en revisor skall kunna genomföra sina uppdrag i enlighet med god revisions sed är att revisorn intar en i förhållande till sina revisionsklienter oberoende ställning. I 14 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) stadgas att om det finns någon särskild omständighet som kan rubba förtroendet för revisorns opartiskhet eller självständighet, skall revisorn avböja eller avsäga sig uppdraget. A-son har varit vald revisor i tre bolag vilkas ägare är vald revisor i A-sons egen revisionsbyrå. Dessutom är A-son fortfarande, trots att förhållandet uppmärksammades vid RN:s besök, registrerad som vald

revisor i den revisionsbyrå till vilken han har ett affärsförhållande genom att han anlitar assistenter därifrån. Härigenom har A-son på ett anmärkningsvärt sätt åsidosatt revisorslagens bestämmelser om revisorers opartiskhet och självständighet.

Taxibolaget och grossistbolaget

Av RN:s inledningsvis omnämnda promemoria framgår också att följande iakttagits vid granskning av A-sons revisionsdokumentationer för två aktiebolag, taxibolaget respektive grossistbolaget. För det förstnämnda bolaget, som bedriver taxirörelse, har RN granskat A-sons revisioner avseende räkenskapsåren 1993/94 och 1994/95. Taxibolagets omsättning uppgick under dessa räkenskapsår till 5 respektive 6 mkr. Bolaget hade ca 20 personer anställda. Beträffande räkenskapsåret 1993/94 har A-sons assistent bland annat påpekat att källskatter inte betalats i rätt tid samt att det förelåg oklarheter angående taxibolagets kvitton för inköp av drivmedel. Av A-sons dokumentation framgår inte om han tagit del av dessa iakttagelser. Beträffande räkenskapsåret 1994/95 har assistenten påpekat att taxibolaget vid ett flertal tillfällen försummat att betala in mervärdesskatt och källskatter i rätt tid. För detta år har A-son signerat assistentens sammanfattning. Dokumentationen innehåller dock inte några anteckningar om huruvida A-son följt upp assistentens påpekanden eller vilka bedömningar han i så fall gjort. Årsredovisningen för räkenskapsåret 1993/94 har avlämnats först i september 1995. A-son har avgett rena revisionsberättelser för båda räkenskapsåren.

RN:s granskning av A-sons revisioner i grossistbolaget, som bedriver grossiströrelse av frukt och grönsaker, har avsett räkenskapsåren 1995 och 1996. Grossistbolagets omsättning uppgick under dessa år till ca 27 respektive 24 mkr. A-sons dokumentation av revisionen för räkenskapsåret 1995 saknar i flera avseenden noteringar om vad som har granskats och hur arbetet utförts. Vissa väsentliga poster verkar över huvud taget inte ha ägnats någon uppmärksamhet. Grossistbolaget har exempelvis redovisat kundfordringar om drygt 1,8 mkr. Denna post har noterats i den checklista som assistenten använt sig av men inte föranlett någon kommentar eller närmare utredning. Dokumentationen innehåller inga anteckningar som visar att A-son tagit del av assistentens iakttagelser eller att han gjort någon egen bedömning av materialet. – Revisionen för räkenskapsåret 1996 har resulterat i en relativt utförlig revisionspromemoria. Denna är inte undertecknad och det framgår inte heller på annat sätt vem som upprättat den. I promemorian har påpekats ett flertal väsentliga brister i grossistbolagets bokföring och i dess rutiner för bland annat fakturering. Vidare har i revisionspromemorian avsaknaden av specifikation över kundfordringar och leverantörsskulder lyfts fram. Kundfordringarna uppgick till ca 1,5 mkr och leverantörsskulder uppgick till ca 2,0 mkr. Enligt revisionspromemorian innebär bristerna att det är mycket svårt att följa bokföringen och att fastställa grossistbolagets resultat. Det framgår inte huruvida A-son följt upp påpekandena i promemorian, vilka bedömningar han i så fall gjort och vilka eventuella åtgärder som vidtagits. A-son har lämnat rena revisionsberättelser för båda räkenskapsåren.

A-son har anfört följande. Vad gäller RN:s granskning av hans revision i taxibolaget så har han haft kontakter med den person som varit redovisningsansvarig för detta bolag. Dessa kontakter har emellertid inte dokumenterats. Generellt gäller att han har överlåtit åt assistenterna att följa upp sina iakttagelser och se till att klienterna i förekommande fall vidtar erforderliga rättelser. Han är dock medveten om att det är han själv som i egenskap av påskrivande revisor bär ansvaret för revisionen. A-son är "förvånad" över att han lämnat rena revisionsberättelser i de fall RN pekat på. Normalt sett drar han sig inte för att avge oren revisionsberättelse om allvarigare fel och brister upptäcks. Detta gäller i synnerhet brister i skatte- och avgiftshänseende. A-son är medveten om att han brustit i skyldigheten att dokumentera sitt arbete och att han i vissa fall inte uppmärksammat formella brister i klienternas årsredovisningar. Den revisionspromemoria som upprättats avseende räkenskapsåret 1996 i grossistbolaget har författats av hans assistent. A-son har därefter haft

en genomgång med styrelsen och personalen i grossistbolaget vid vilken revisionspromemorian även överlämnades till styrelsen. Denna genomgång finns emellertid inte dokumenterad.

RN gör följande bedömning.

Av 10 kap. 10 § fjärde stycket 4 aktiebolagslagen (1975:1385), i dess lydelse före den 1 januari 1999, följer att en revisor skall anmärka i revisionsberättelsen om han funnit att ett aktiebolag inte fullgjort sin skyldighet att i rätt tid betala skatter och avgifter. Vad gäller taxibolaget är det utrett att bolaget vid ett flertal tillfällen under räkenskapsåren 1993/94 och 1994/95 har underlåtit att betala mervärdesskatt och preliminär A-skatt i tid. A-son har dock – trots att hans assistent påtalat allvarliga brister beträffande bolagets skatteinbetalningar – lämnat rena revisionsberättelser för båda räkenskapsåren. Det finns inget som tyder på att A-son följt upp assistentens påpekanden beträffande något av de båda räkenskapsåren och vad gäller räkenskapsåret 1993/94 synes A-son inte ens ha tagit del av dessa påpekanden.

Av 9 kap. 5 § aktiebolagslagen framgår att ett aktiebolags årsredovisning skall framläggas på ordinarie bolagsstämma som skall hållas inom sex månader från räkenskapsårets utgång. Taxibolaget har inte förrän i september 1995 avgett årsredovisning för räkenskapsåret den 1 juli 1993–30 juni 1994, vilket innebär att årsredovisningen avgetts mer än ett halvt år för sent. A-son har inte anmärkt på detta i sin revisionsberättelse.

A-son synes inte heller när det gäller grossistbolaget ha uppmärksammat felaktigheter som påpekats av hans assistent. Enligt den relativt utförliga revisionspromemorian för räkenskapsåret 1996 har det förekommit ett flertal väsentliga brister i grossistbolagets faktureringsrutiner och bokföring. Av 10 kap. 10 § tredje stycket jämfört med 8 kap. 6 § andra stycket aktiebolagslagen följer att revisorn i revisionsberättelsen skall anmärka på väsentliga avvikelser från bokföringslagen och god redovisningssed. A-son har underlåtit detta genom att han lämnat en ren revisionsberättelse för grossistbolaget för räkenskapsåret 1996.

Sammantaget har det framkommit mycket allvarliga brister i A-sons sätt att utföra revisionerna i taxibolaget och grossistbolaget. Han synes inte ha utfört några egna granskningsåtgärder och vad beträffar assistenternas granskningsåtgärder så har dessa i en del fall varit uppenbart otillräckliga (grossistbolaget, räkenskapsåret 1995) utan att A-son reagerat. I andra avseenden förefaller assistenterna ha utfört mer omfattande granskningsåtgärder, vilka lett till allvarliga påpekanden. Det finns dock inget som tyder på att A-son skulle ha följt upp assistenternas påpekanden. Han har tvärtom, trots påpekandena om allvarliga brister, avgett rena revisionsberättelser. I vissa fall synes A-son inte ens ha tagit del av assistenternas påpekanden. Mot den bakgrunden ter det sig mindre förvånande – om än mycket allvarligt – att A-son har avgett rena revisionsberättelser för ifrågavarande bolag. Vid en samlad bedömning får det anses tveksamt om A-sons insatser över huvud taget kan betecknas som revisionsarbete. Genom vad som sålunda framkommit har A-son i det närmaste helt åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

Dokumentation

Vad gäller A-sons dokumentation av revisionsuppdragen i taxibolaget och grossistbolaget gör RN följande bedömning. Av de vid tidpunkten för de aktuella revisionerna gällande Kommerskollegiets revisorsföreskrifter (KFS 1986:8) framgår i 44 § att en revisor skall dokumentera sina revisionsuppdrag. Vad dokumentationen skall innehålla framgår av 47 och 48 §§ samma föreskrifter. Vidare framgår av 50 § i föreskrifterna att om revisorn anlitar medhjälpare vid revisionen skall dennes arbete också dokumenteras och det skall framgå vem som har utfört de olika granskningsmomenten. Som framkommit vid RN:s granskning avseende taxibolaget och grossistbolaget har A-son i hög grad underlåtit att dokumentera sina revisionsuppdrag på föreskrivet sätt och har därmed åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

Bolaget A

Beträffande det i skattemyndighetens underrättelse berörda bolaget A har RN begärt upplysningar av A-son samt inhämtat uppgifter från PRV beträffande aktiebolagen A och B, konkursbouppteckningar och förvaltarberättelser för aktiebolagen C och D samt en mellandom från X tingsrätt där aktiebolaget E varit kärande. Av dessa handlingar har i huvudsak följande framkommit. Bolaget A har ägts av A-son och två andra personer. Delägarna har även utgjort styrelse. Syftet med bolaget A har varit att förvärva och bevaka en fordran som härrör från ett konkursbo. A-son har varit vald revisor i det bolag som konkursen avser (bolaget B). Bakgrunden är att A-son i början av 1990-talet var vald revisor i bolagen B och C. Bolaget C ägde samtliga aktier i bolaget B. Bolaget B:s lönsamhet var sviktande. Bolaget C beslöt därför i samråd med bland andra bolaget B:s störste kreditgivare, en bank, att verksamheten skulle upphöra och att den maskinella utrustningen skulle säljas. – Förhandlingar om försäljning av bolaget B:s maskiner inleddes med en utländsk köpare. I dessa förhandlingar deltog en svensk affärsman som numera är en av styrelsemedlemmarna i bolaget A. Avtal träffades om försäljning av den maskinella utrustningen och att bolaget C skulle ingå ett s.k. joint venture-företag med köparen. Denne krävde att banken skulle ställa garanti för en eventuell återbetalning av det förskott på köpeskillingen som skulle erläggas. För att affären med den utländske köparen skulle kunna genomföras måste dock maskinutrustningen först överlåtas från bolaget B till bolaget C, varför avtal träffades om detta. Försäljningen till den utländske köparen blev emellertid försenad och bolaget B försattes under tiden i konkurs. Maskinutrustningen, som visserligen enligt avtal överlätits till bolaget C, visade sig fortfarande tillhöra bolaget B i sakrättslig mening och kom därför att tillfalla konkursboet. Den tilltänkte utländske köparen förvärvade senare maskinerna direkt från konkursboet. – Kort före bolaget B:s konkurs hade bolaget C till bolaget D överlåtit samtliga aktier i bolaget B, samtliga avtal som ingåtts med den tilltänkte köparen samt rätten att kräva och uppbära eventuella skadestånd och andra ersättningar från tredje part, t.ex. från banken. Kort tid efter dessa överlåtelser försattes även bolaget C i konkurs. Bolaget D överlät sedan i sin tur samtliga ovan nämnda aktier, avtal och rättigheter till bolaget E. A-son har varit och är fortfarande vald revisor i bolaget E. Han har således varit vald revisor i tre av de fem aktuella bolagen, nämligen bolagen B, C samt E. Bolaget E har åberopat nämnda avtalsöverlåtelser samt rättigheter och yrkat att banken skall förpliktas att betala skadestånd med ett avsevärt belopp (117 MUSD). Till grund för yrkandet har bolaget E bland annat anfört att banken hade lovat att utfärda en bankgaranti men inte gjort det i tid och därigenom förorsakat att affären med den utländske köparen gick om intet. Tingsrätten har inte ansett att bolaget E har rätt att föra talan om det yrkade skadeståndet. A-son har hörts som vittne i rättegången.

A-son har anfört följande. Vad gäller bolaget A har han numera avhänt sig sitt aktieinnehav och kommer att avgå som styrelseledamot. Bolaget i fråga har till lika delar ägts av honom själv och två andra personer, varav endast han själv har varit kvalificerad revisor. Delägarna har även utgjort styrelse. Bolaget är vilande och bedriver ingen verksamhet. Syftet med bolaget är att bevaka en fordran om drygt 3,5 mkr i ett konkursbo. Han har varit revisor i det bolag varifrån fordringen härrör, bolaget B. Bolaget A har ännu inte förvärvat fordran, men avtal föreligger med konkursförvaltarna i bolagen C och D om att få förvärva den. Fordran har varit föremål för flera överlåtelser och för närvarande pågår en äganderättstvist. Den pågående äganderättstvisten har dock utvecklats så att bolagets utsikter att kunna förvärva fordringen i princip får anses utsläckta.

Vid RN:s kontroll med PRV den 16 juni 1999 kvarstod A-son som styrelseledamot i bolaget A men vid kontroll den 4 oktober 1999 hade han avgått. Vid kontroll beträffande bolaget E den 5 oktober 1999 kvarstod A-son fortfarande som vald revisor i detta bolag.

RN gör följande bedömning.

Av 18 § revisorslagen framgår bland annat att en revisor inte får, till fördel för sig själv eller till skada eller nytta för annan, använda uppgifter som han har erhållit i sin yrkesutövning. Vidare framgår det av 15 § samma lag att en revisor inte får utöva annan verksamhet än revisionsverksamhet om utövandet kan rubba förtroendet för revisorns opartiskhet eller självständighet. Omständigheterna kring A-sons engagemang i bolaget A har inte kunnat klarläggas fullständigt. RN kan dock konstatera följande. A-son och två andra personer har genom bolaget A försökt att förvärva rätten till ett tvistigt skadeståndsanspråk som enligt A-sons egna uppgifter uppgår till 3,5 mkr. A-son har varit vald revisor i det bolag varifrån fordran härrör. Med hänsyn till omständigheterna finner RN styrkt att A-sons engagemang i bolaget A har föranletts av att han i sin yrkesutövning fått uppgifter rörande ett eller flera av de aktuella bolagen och att han använt dessa uppgifter i syfte att berika sig. Det saknar betydelse huruvida hans användande av ifrågakvarande uppgifter till slut visar sig medföra någon ekonomisk nytta för honom (jfr. A-sons uppgift om att bolaget A:s möjligheter att förvärva fordringen numera får anses utsläckta). A-son har således i strid med 18 § revisorslagen använt sig av uppgifter som han har erhållit i sin yrkesutövning. Dessutom har hans engagemang i bolaget A inneburit att han i strid med 15 § samma lag utövat sådan verksamhet att förtroendet för hans opartiskhet och självständighet kan rubbas. A-son har således i båda dessa avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

Reklambolaget

En av A-sons revisionsklienter har utgjorts av ett aktiebolag som bedrev tillverkning av reklamskyltar (reklambolaget). Den anmälan som RN mottagit från en av reklambolagets borgenärer avser räkenskapsåret den 1 maj 1992–30 april 1993. Vidare framgår bland annat följande av anmälan. Den 14 mars 1994 beviljade anmälarer reklambolaget ett lån om 300 000 kr. Till grund för lånebeslutet låg reklambolagets årsredovisning för räkenskapsåret 1992/93, vilken hade granskats av A-son. I efterhand visade det sig att årsredovisningen var oriktig eftersom posten pågående arbeten hade värderats felaktigt. Pågående arbeten, som i årsredovisningen för räkenskapsåret 1992/93 hade värderats till 2 416 820 kr, uppskattades senare av A-son till endast 1 624 291 kr, dvs. ett 792 529 kr lägre belopp. I november 1994 upprättades en justerad årsredovisning för räkenskapsåret 1992/93. Reklambolaget försattes i konkurs den 5 maj 1995.

RN har tagit del av reklambolagets årsredovisningar för räkenskapsåren 1992/93 och 1993/94, korrigerade årsredovisningar för dessa räkenskapsår, motsvarande revisionsberättelser samt korrespondens mellan A-son, reklambolaget och anmälarer. Vidare har RN tagit del av A-sons revisionsdokumentation avseende reklambolaget. – I den korrigerade årsredovisningen för räkenskapsåret 1993/94 har en justering av värdet av pågående arbeten skett från 1 260 777 kr till 1 200 000 kr. Såvitt avser denna korrigerade årsredovisning har jämförelsetalen för räkenskapsåret 1992/93 beträffande pågående arbeten felaktigt angivits till 2 416 820 kr trots att detta tal, enligt den korrigerade årsredovisningen för räkenskapsåret 1992/93, endast uppgick till 1 624 291 kr. Vidare saknas i den korrigerade årsredovisningen för 1993/94 uppgift om att den ersätter en tidigare upprättad årsredovisning. Revisionsberättelsen för räkenskapsåret 1993/94 saknar anmärkning om dessa felaktigheter i årsredovisningen och den saknar även upplysning om att den ersätter en tidigare upprättad revisionsberättelse. Det senare gäller även revisionsberättelsen för räkenskapsåret 1992/93.

A-son har anfört följande. Vid revisionen avseende räkenskapsåret 1992/93 i reklambolaget ansåg han inte att det fanns någon anledning att ifrågasätta värderingen av pågående arbeten. Värderingen hade utförts av en fristående konsult som reklambolaget hade anlitat. Vid en bruttovinstkontroll i samband med revisionen av nästföljande års bokslut upptäckte han dock att pågående arbeten med största säkerhet hade blivit felaktigt värderade i årsredovisningen för räkenskapsåret 1992/93. En närmare kontroll visade att denna värdering till stor del hade baserats på respektive projekts ordervärde. Det beslutades att en ny,

korrigerad årsredovisning skulle tas fram. Senare upprättades även en korrigerad årsredovisning för räkenskapsåret 1993/94. I den korrigerade årsredovisningen för räkenskapsåret 1992/93 uppskattades posten pågående arbeten till ett värde som motsvarade vad reklambolaget hade fakturerat under maj och juni 1993. Den bransch inom vilken reklambolaget bedrev sin verksamhet, tillverkning av reklamskyltar, är mycket konkurrensutsatt. Detta har inneburit att reklambolaget inte alltid har fått betalt för påbörjade uppdrag som av olika anledningar aldrig har fullföljts.

RN gör följande bedömning.

Reklambolaget har bedrivit tillverkning av reklamskyltar och posten pågående arbeten har i detta bolag varit den största posten i balansräkningen. A-son borde därför vid revisionen avseende räkenskapsåret 1992/93 särskilt ha inriktat sin granskning på värderingen av pågående arbeten. Han lät sig dock nöja med den sammanställning som hade upprättats av den av reklambolaget anlidade konsulten. A-sons granskning av värderingen av pågående arbeten har långtifrån varit tillräcklig. Han har härigenom på ett allvarligt sätt åsidosatt sina skyldigheter som revisor. – Årsredovisningen avseende räkenskapsåret 1993/94 innehåller felaktiga jämförelsetal och saknar upplysning om att den ersätter en tidigare upprättad årsredovisning. Trots detta har A-son uppgett i sin revisionsberättelse att årsredovisningen upprättats i enlighet med aktiebolagslagens bestämmelser. Vidare saknar hans revisionsberättelser för räkenskapsåren 1992/93 och 1993/94 upplysning om att de ersätter tidigare avgivna revisionsberättelser. Genom ifrågavarande felaktigheter i revisionsberättelserna har A-son även i dessa avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

RN:s sammanfattande bedömning.

A-son har i hög grad åsidosatt revisorslagens bestämmelser om revisorers oberoende genom att vara vald revisor i fyra bolag till vilka han inte har kunnat inta en opartisk och självständig ställning. Vidare har hans revisionsinsatser i taxibolaget och grossistbolaget – för vilka han avgett rena revisionsberättelser – varit obefintliga eller i vart fall mycket bristfälliga. Dokumentationen av dessa båda revisionsuppdrag har varit undermålig.

Vidare har A-sons engagemang i bolaget A inneburit att han på ett allvarligt sätt åsidosatt två grundläggande regler i revisorslagstiftningen, dels genom att han använt sig av uppgifter som han erhållit i sin yrkesutövning till fördel för sig själv, dels genom att engagemanget inneburit att han rubbat förtroendet för sin opartiskhet och självständighet.

Vad gäller reklambolaget har A-son underlåtit att granska en väsentlig post i balansräkningen. Vidare har de av honom avgivna revisionsberättelserna avseende reklambolaget varit felaktiga, bland annat genom att han intygat att årsredovisningen upprättats i enlighet med aktiebolagslagens bestämmelser.

Med hänsyn till att A-son i hög grad och i flera avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor finner RN omständigheterna vara synnerligen försvårande. A-sons godkännande som revisor skall därför upphävas.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen upphäver RN A-sons godkännande som revisor. Med stöd av 25 § första stycket samma lag förordnar RN att beslutet skall gälla omedelbart.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Klas-Erik Hjorth, Margit Knutsson, Birgitta Lindén, Jan-Erik Moreau, Eva-Britt Nordhall, Claes Norberg och Elisabet Fura-Sandström. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell och byrådirektören Marianne Leukhardt, föredragande.